

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

פארלוירן אינעם וואלד

אויפן וועג פלעגט ער זיך אפֿשטעלן ביי א הויף פול מיט הינער, און זיי באטראכטן מיט גרויס אינטערעסע. ער פלעגט אויך ליב האבן נאכצופאלגן די גרויסע קיען. צומאל פלעגט ער זיך דאָרט פארזומען נאך חדר פאר א לאנגע צייט, מיט דער צייט האט ער זיך אויסגעלערנט פונקטליך נאכצומאכן זייערע קולות.

אין כּתה איז עקיאָ געווען אן אויסגעצייכנטער תלמיד און האט געלערנט מיט א געוואלדיגע חיות. ער פלעגט טייטלען אויף די ווערטער פון די גמרא מיט זיין פינגער, זיך צוהערנדיג מיט דאָרשט צו ר' יחזקאל דער מלמד. ער האט זיך אפילו נישט פאָרגעשטעלט אז אט די גאנצע הצלחה גייט פלוצלינג קומען צו א האסטין אפֿשטעל.

פאר חודש ניסן, האט זיין טאטע אים מודיע געווען, אז די משפּחה גייט אריבער קיין ירושלים. עקיאָ האט זיך פלוצלינג געפונען אין א כּתה מיט גאנצע 32 קינדער! ביז יעצט איז זיין גאנצע פתּה באשטאנען פון בלויז אכט אינגלעך. נאך מער, פאר יעדן עלטער זענען געווען דריי פאראלעל כּתות! עקיאָ איז געווען אינגאנצן פארלוירן. ער איז נישט געווען צוגעוואוינט צו זען הונדערטער קינדער שפּילן, לויפן, שרייען און זיך טענה'ן. אפילו די אויטאבוסן אויף די גאסן איז געווען עפּעס וואס ער האט נאך קינמאל נישט געזען. עקיאָ האט זיך שטארק געמושטעט. פונקט ווי די קינדער וואס זענען פארלוירן געווארן אינעם וואלד.

ר' נחמן, דער מלמד, האט געשפּירט אז עס איז שווער פאר עקיאָ, און ער פילט זיך אינגאנצן פארלוירן. נאכן לערנען, האט ער זיך אראפגעזעצט מיט אים און אים דערציילט די מעשׂה פון די קינדער וואס זענען פארלוירן געווארן אינעם וואלד. "זאלסט וויסן", האט ער אים געזאגט, "אין יעדן שווערן מצב אין לעבן, איז שטענדיג - אבער שטענדיג - די בעסטע עצה אויסצופלאצן אין א געוויינ צום הייליגן באשעפער און בעטן פון אים פון די טיפּעניש פון הארץ. פונקט ווי די קינדער וואס האבן געשריגן און געוויינט צום אויבערשטן אינמיטן וואלד, און דער באשעפער האט זיי גלייך געהאלפן און זיי געשיקט דעם בעטלער ממֶש אינמיטן זייער צרה."

עס כאפט א פחד און א שרעק ווען מיר פרובירן זיך פארצושטעלן די סצענע: צוויי קליינע פיזלעך קינדער, איינער פון בלויז פיר און דער צווייטער פון פינף יאר אלט, זענען אוועקגערופן געווארן פון זייערע עלטערן. נישט קיין טאטע, נישט קיין מאמע, זענען זיי אליין געשטראנדעט אין א גרויסן, שרעקעדיגן וואלד, אן קיין שום הילף אדער שטיצע. עס איז נישטא ווער עס זאל זיך נאכפּרעגן אויף זייער צושטאנד, אדער זיך זאגן פאר זייערע באַדערפּענישן. זיי זענען פשוט פארלוירן.

וואס טוט א מענטש ווען ער פילט זיך אינגאנצן פארלוירן?

זיי זענען דרינגענד אנגעוויזן אויף א באלדיגע ישועה. זיי לעכצן נאך אביסל טרייסט, נאך עפּעס צו עסן - סיי וואס, אבי צו קענען אויף עפּעס מאכן א ברכה און ארייננעמען אין מויל, כדי צו קענען צוזאמנעמען פרישע כוחות אנצוגיין און איבערלעבן דעם טאג.

צו וועמען קענען זיי זיך ווענדן? פון וועמען קענען זיי בעטן הילף?

"און זיי האבן געשריגן און געוויינט!" דאס איז געווען דאס איינציגסטע וואס זיי האבן געקענט טון אין אזא פארלוירענע און שרעקליכע מצב: שרייען! וויינען! אויסגיין דאס גאנצע הארץ צום איינציגן באשעפער וואס הערט די געשרייען אפילו פון צווישן די ענדלאזע ביימער אין געדיכטן וואלד. "דבּונו שֶל עולם, איך בין פארלוירן!"

און ווער איז דער וואס הערט אים די געשרייען פונעם וואלד? דער באשעפער אליין, וואס געפונט זיך איבעראל! ער הערט זיך צו די געוויינ פון זייער צובראכן הארץ, און ער ווערט פּבּיכל אנגעפילט מיט גרעניצלאזע רחמנות. און אט, אין די רגע וואס זיי האבן אויסגעשריגן צום אויבערשטן און געוויינט אויף זייער ביטערן גורל, האט די ישועה נישט געשפּעטיגט צו קומען. הארט נעבן זיי האט זיך באוויזן א בעטלער, טראגנדיג מיט זיך פרישע ברויט...

עקיאָ האט זיך געלעבט א געשמאקע, רואיג לעבן. אין זיין תלמוד תורה זענען סך הכל געווען 42 קינדער, און דאס איז געווען דער איינציגסטער חדר אינעם גאנצן שטעטל וואו ער האט געוואוינט. עקיאָ פלעגט יעדן אינדערפרי זיך געמיטליך שפּאצירן אין חדר אריין, קוקנדיג מיט הנאה אויף די נידריגע הייזער און ברייטע הויפן אויפן וועג. ער פלעגט זיך אונטערזינגען די ניגונים פון די משניות וואס ער האט געקענט אויף אויסנווייניג. ער פלעגט קוקן אויף זיין זייער און זען אז ער האט נאך גאנצע צוואנציג מינוט פאר מען הייבט אן צו לערנען.

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - דִּי זִיבֵן בַּעֲטָלְעָרס (2)

צום אָמֶת, אַיז דָּאס אַליין אַ חִידוּשׁ, וואָס דִּי קִינְדער אַיז דָּאס קֶשֶׁה גִיווען. וואָרן זיי זענען זיך קליינע קִינְדער גִיווען. לושׁמִיר זיי זענען גִיווען קלוגע קִינְדער, אַיבֶער דעם אַיז דָּאס ביי זיי אַ חִידוּשׁ גִיווען)

האָט ער זיי גיבענטשט (דער בלינדער בעטלער), אַיר זאַלט זיין אַזוי ווי אַיף. אַיר זאַלט זיין אַזוי אַלט ווי אַיף. און ער האָט זיי אַיבֶער גילאַזט נאָך ברויט, און ער אַיז זיך אַוועק גיגאַנגען.

האַבן די קינדער פארשטאנען, אַז הַשֵּׁם יתְבָרַךְ האָט אויף זיי הַשְׁגָּחָה גיִהאַט, און ער האָט זיי צו גישיקט אַהער אַ בלינדן בעטלער, ער זאַל זיי גיבן עסן.

דערנאָך אַיז ביי זיי אויס גיגאַנגען דאָס ברויט. האָבן זיי ווידער אָנגיִהוּיבן צו שרייען עסן. דערנאָך אַיז גיוואָרן נאָכט, האָבן זיי דאָרט אַיבֶער גינעכטיגט.

אַין דערפֿרי, האָבן זיי ווייטער נישט גיִהאַט צו עסן, האָבן זיי גישריגן און גיוויינט.

דערווייל, אַיז ווידער אָנגיקומען אַ בעטלער, וואָס ער אַיז גיווען אַ טויבֶער, האָבן זיי אָנגיִהוּיבן צו איהם צו ריידן, ווייזט ער זיי מיט דִּי הענט און זאָגט צו זיי. אַיף הער גאר נישט. און דער בעטלער האָט זיי אויף גיגִיבן ברויט צו עסן,

און האָט אָנגיִהוּיבן אַוועק צו גיין פון זיי. האָבן זיי אויף גיוואָלט, אַז ער זאַל זיי נעמען מיט זיך, האָט ער נישט גיוואָלט. און ער האָט

וַיְהִי הַיּוֹם. און סע גיווען איין בריחה אין איין מדינה. זענען זיי אַלע צולאַפֿן גיוואָרן. ווי זיי זענען אַנטלאָפֿן גיוואָרן, זענען זיי גיגאַנגען דאָרף איין וואַלד. האָבן זיי דאָרט פֿאַרלוירן צוויי קינדער, אַ זכר און אַ נקבה. איינער האָט פֿאַרלוירן אַ זכר, און איינער האָט פֿאַרלוירן אַ נקבה. און זיי זענען נאָך גיווען קליינע קינדער. פון פֿיר פֿינעף זאָהר.

די קינדערליך האָבן נישט גיִהאַט וואָס צו עסן, האָבן זיי גישריגן און גיוויינט, וואָרן זיי האָבן נישט גיִהאַט וואָס צו עסן.

דערווייל אַיז צו זיי אָנגיקומען איין בעטלער, ער אַיז גיגאַנגען מיט דִּי טאַרבעס. האָבן די קינדער אָנגיִהוּיבן טשעפֿען זיך צו איהם, און צו טולען זיך צו איהם. האָט ער זיי גיגִיבן ברויט, האָבן זיי גיגעסן. האָט ער זיי גיפֿרעגט, פון וואָנעט קומט איהר אַהער. האָבן זיי איהם גיענפֿערט מיר ווייסן נישט, וואָרן זיי זענען גיווען קליינע קינדער.

האָט ער אָנגיִהוּיבן אַוועק צו גיין פון זיי. האָבן זיי איהם גיבעטן, אַז ער זאַל זיי נעמען מיט זיך, האָט ער זיי גיזאָגט דאָס וויל אַיף נישט, אַז איהר זאַלט גיין מיט מיר.

דער ווייל האָבן זיי אַ קוק גיטאָן, אַיז דער בעטלער בלינד. אַיז ביי זיי אַ חִידוּשׁ גִיווען, אַז ער אַיז בלינד, ווי אַזוי ווייסט ער צו גיין (און

זיי אויף גיבענטשט, אז איהר זאלט זיין אזוי ווי אים. און האט זיי אויף גילאזט ברויט, און איז זיך אנוועק גיגאנגען.

דערנאך איז ביי זיי דאס ברויט אויף אויסגיגאנגען, האבן זיי ווידער גישריגן כפ"ל.

איז ווידער גיקומען צו זיי א בעטלער, וואס ער איז גיווען א כבד פה. (כלומר ער האט גישטאמפלט מיט דעם מויל) האבן זיי אנגיהויבן מיט איהם צו שמוסן.

האט ער גישטאמפלט זיינע רייד. האבן זיי ניט גיוואוסט וואס ער רעט, און ער האט יא גיוואוסט וואס זיי רעדן. נאר זיי האבן ניט גיוואוסט וואס ער רעט, ווארן ער האט גישטאמפלט.

האט דער בעטלער זיי אויף גיגיבן ברויט צו עסן. און איז זיך אויף אנוועק גיגאנגען און האט זיי אויף גיבענטשט, אז זיי זאלן זיין ווי ער, און איז זיך אנוועק גיגאנגען כפ"ל.

דערנאך איז ווידער גיקומען א בעטלער, וואס ער האט גיהאט א קרומען האלדז. איז אויף אזוי גיווען כפ"ל,

דערנאך איז ווידער גיקומען א בעטלער, א הויקער.

דערנאך איז ווידער גיקומען א בעטלער, אן הענט.

דערנאך איז גיקומען א בעטלער, אן פיס. און איטליכער האט זיי גיגיבן ברויט. און האט זיי גיבענטשט. אז זיי זאלן זיין אזוי ווי ער, גאר אזוי ווי יענע בעטלערס כפ"ל.

דערנאך, איז ביי זיי ווייטער דאס ברויט אויסגיגאנגען. האבן זיי אנגיהויבן צו גיין אין ישוב אריין, ביז זיי זענען גיקומען צו א וועג. זענען זיי גיגאנגען מיט דעם וועג.

ביז זיי זענען גיקומען צו איין דארף. זענען די קינדער אריין גיגאנגען אין א שטוב אריין. האט מען אויף זיי רחמנות גיהאט. און מע האט זיי גיגיבן ברויט. זענען זיי ווייטער אין א שטוב אריין גיגאנגען. האט מען זיי דארט אויף גיגיבן ברויט.

פלעגן זיי גיין אין די הייזער. האבן זיי גיזעהן סע גוט, מע גיט זיי ברויט, האבן די קינדער צווישן זיך גימאכט אז זיי זאלן תמיד זיין אין איינעם.

און זיי האבן זיך גימאכט גרויסע טארבעס. און זענען גיגאנגען אין די הייזער. און זענען גיגאנגען אויף אלע שמחות, אויף ברית'ן און אויף חתונות. און זיי זענען גיגאנגען ווייטער,

און זענען גיגאנגען אין שטעט אריין. און זענען גיגאנגען אין די הייזער, און זענען גיגאנגען אויף די ירידים. און פלעגן זיצן צווישן די בעטלערס, אזוי ווי זיי זיצן דארט אויף די פריזפעס מיט די טעלער.

ביז די קינדער זענען שוין גיווען מפורסמים ביי אלע בעטלערס. ווארן אלע האבן זיי גיקאנט, און האבן פון זיי גיוואוסט, אז דאס זענען די קינדערלעך, וואס זיי זענען פארפאלן גיווארן אין וואלד כפ"ל.

לאמיר זיין פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (2)

- א. וואו זענען די קינדער פארלוירן געווארן ?
- ☐ אין א שטאט
 - ☐ אין א מדבר
 - ☐ אין א וואלד
- ב. וואס איז געווען דער ערשטער בעטלער ?
- ☐ א בלינדער
 - ☐ א טויבער
 - ☐ א כבד פה
- ג. וואס האט זיי דער בעטלער געוואונטשן
- ☐ גרויסע עשירות
 - ☐ זיי זאלן טרעפן זייער עלטערן
 - ☐ זיי זאלן זיין אזוי אלט וואו אים
- ד. וואס האט זיי דער בעטלער איבערגעלאזט
- ☐ ברויט
 - ☐ וואסער
 - ☐ פרוכט

- ה. וואס איז געווען דער פערדער בעטלער ?
- ☐ א הויקער
 - ☐ א קרומער האלדז
 - ☐ אן הענט
- ו. סאלט זכות: וואס איז דער סדר פון די בעטלערס?
- ☐ א טויבער, א בלינדער, א כבד פה, א הויקער, א קרומער האלדז, אן הענט, אן פיס.
 - ☐ א בלינדער, א טויבער, א כבד פה, א קרומער האלדז, א הויקער, אן הענט, אן פיס
 - ☐ א טויבער, א כבד פה, א בלינדער, א הויקער, א קרומער האלדז, אן הענט, אן פיס.
- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
 - ☐ צוויימאל
 - ☐ איך האב געוואלט

טיפער געטראכט

אוואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "יריד" ?
 ביי וועלכע מעשה ווערט דערמאנט א אינגאלע מיט א מיידאלע וואס זיי זענען האלט פיר יאר ?
 אלע בעטלערס האבן זיי געבענטש איי זיי זאלן זיין אזוי זיי - ביי וועלכע בעטלער האט דער רבי מפרט געווען וואס ער האט זיי געבענטש ?
 זיי זענען געגאנגן אויף אלע שמחות - וואסארא שמחות איז דער רבי מפרט ?
 וויפל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "חתונה" ?

תשובות אויף די מעשה פון די זיבן בעטלערס (1)

ביי וועלכע נאך מעשה דערציילט דער רבי אויף א מלך וואס האט געהאט א בן יחיד און האט אים אפ גיגעבן די מלוכה ?
מעשה ב' פון דער מלך און דער קיסר - ויהי היום און עס איז גיווען א מלך. דער מלך האט גיהאט א בן יחיד... און האט אים אפ גיגעבן די מלוכה
 ביי וועלכע נאך מעשה שטייט "ווי בין איך אין דער וועלט" ?
מעשה א' פון אבידת בת מלך - דער משנה למלך האט דאס געפרעגט פאר דער משרת צוויי מאל

**דעם רבי'ס
אעשיות**

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com